

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. V. Expectatio cælestis beatitudinis, vitæ nostræ solatium est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

INSTRUCTIO VITAE ASCETICAE. 285

Recordiæ piè suscipiendus atque fovendus.

3. Purgatorium cum v signatione ci- quodam.

Quod attinet ad Purgatorium, sanè illæ quoq; animæ, quæ non admodum multa purganda secum hinc deferunt, dolent plurimum quod non satis purè vixerint, unde & à perfectis regni cælestis gaudijs percipiendis retardari debent, quæ retardatio eas valdè affligit. Nam corporibus exuræ, cum jam Deum clariori intellectu cognoscant quàm hic cognoscebant, ob id quæ avidius eum appetant, non possunt non vehementer cruciari ex dilatione tam infabibilis boni. Licet verò pœnas suas (quibus juxta modum culparum nondum expiatarum torquentur) non ament, nequaquam tamen eas invitè tolerant: neque enim voluntatem à Deo averfam habent, sed libenter divinæ justitiæ consentiunt. Sanè de adipiscenda post earundem pœnarum finem æternæ beatitudinis gloria certæ sunt, nec ad hanc vitam (in qua multa peccandi pericula sunt) redire vellent.

3. Nollens intrare calum, nisi perfectus prius purgatus.

Sed & (ut ita dicamus) si liber eis pateret introitus ad ipsum regnum cæleste, cum gratiosa reverentia subducerent sese, & ingredi nollent quousque per plenam purgationem tanta felicitate dignæ redditæ forent: scientes nihil inquinatum illi summæ puritati perfectè conjungi copulari quæ debere. Quælibet earum dicit id quod fidelis quisque in tribulatione constitutus dicere solet, vi-

delicet: *Iræ Domini portabo, quoniam peccavi ei, donec causam meam indicet, & faciat iudicium meum: Expectabo Deum Salvatorem meum, educes me in lucem, & videbo iustitiam eius.*

Eneiridij Pag. voloru. Lib. 2o

Mich. 7.

Porro pius & suavis Dominus ipsas electorum suorum animas, quas post mortem carnis adhuc purgari necesse est, in tantum diligit, earumque liberationem tam ardentè desiderat, ut, si nos benigna charitate moti, pro illarum absolutione fideliter precemur, & adorandam sancti altaris Hostiam, sive merita Christi Jesu, vel psalmodiam, aut quælibet alia salutaria offeramus peragamusve, hoc non minùs gratum habeat, quàm si eundem Dominum nostrum carcere conclusum consolationibus relevare atque adiutorio liberare studeremus. Ipse enim dixit, *Quod fecistis uni ex meis minimis, mihi fecistis.*

4. Oratio v. vorum. Missa pro defunctis.

Matth. 25.

CAPUT V.

Expectatio cælestis beatitudinis, via nostra solatium est.

1. Spes beatitudinis calostu maximè exhilarat fideles Dei amatores.
2. Ut ad illam perveniant, mors eù optabilis est.
3. Admiranda consolatio anima fidelis à corpore piè egredientis.

Nihil est quod fidelem amantemque animam in præsentis exilio magis exhilaret, quàm quod sperat se (postquam hujus vitæ stadium emensa fuerit) per-

1. Solatium via, est spes pa- tria.

Enchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 2.

venturam ad beatum illum sinum
aeternae pacis: ubi nullo amplius
vitio inquinabitur, ubi nulla ten-
tatione, nullo timore, nullo pe-
riculo, nulla anxietate, nulla re-
rum vicissitudine affligetur; ubi
plena charitate Deum absque ali-
quo impedimento, absque labo-
re, absque fatigatione, absque fa-
stidio laudabit; ubi per omnia il-
li placebit, ubi denique tota illum
possidebit, & ab illo tota possi-
debitur.

2. Cum hæc in vita præsentī sta-
biliter & integrè haberi non pos-
sint, meritò mors ipsa justis opra-
bilis, vel certè tolerabilis est.
Sentiunt enim quàm sit gravis vi-
tæ mortalis hiems, ob idque æsta-
tem vitæ immortalis desiderant.
Verè tristis hiems est hæc vita,
quam corruptionis propriæ tor-
por constringit, quam ignorantiae
caligo obnubilat, quam præmia
tot molestiarum, tot laborum,
tot ærumnarum imbres irruentes
quotidiè atterunt. Qui premen-
te hieme afflicti suspirant, ubi æ-
stas advenerit, & umbrâ mortali-
tatis inclinatâ dies æternitatis a-
spiraverit, accepta consolatione
gaudebunt.

3. Beata illa anima, quæ audiens
vocem sponsi dicentis, *Eccce venio*
cirò, mox exhilarata respondet,
Veni Domine Iesu. Et felix illa
hora, ac tempus illud optatissi-
mum, quando ipse cælestis spon-
sus animæ sanctæ de carcere cor-
poris egredienti lætus occurrit,
eamque blanda allocutione in-

Edoque
enim opta-
tur, ut in
gressu ad
veram
viam &
reditus
ad exilio
ad pa-
tiam.

Cant. 2.
Cant. 4.

3.
Beata
animæ
velut
sponsa ad
nuptias
abvenit!
Apoc. 2.

vitat, dicens: *Surge, propera, a-*
mica mea: iam enim hiems transiit,
imber abijt & recessit, flores appa-
ruerunt in terra nostra, vineæ floren-
tes odorem dederunt, & vox turturis
audita est in terra nostra. Egredere
cum iucunditate, filia charissii-
ma, nihil trepides, nihil expavesca:
evadis exilium, relinquis miseriam
calamitosi sæculi. Non iam erit
dolor, nec gemitus, deinceps corpus
quod corrumpitur non aggravabis
animam: introducta enim in gau-
dium Domini tui, de incorruptionis
munere sine fine lætaberis: exulta-
bis, & cantabis æternum Alleluia in
gloriosa civitate, ac beata domo
mea. Sic videlicet merebitur in
exitu suo consolari anima perfe-
cta, & sponsa casta, quæ non hoc
sæculum, sed Deum diligit.

CAPUT VI.

Cælestis patriæ contemplatio.

1. Felicitas patriæ cælestis:
2. Euvisione Dei beatissima,
3. Ex affectu Christi, B. Virginis, ac sanctorum
Angelorum & hominum;
4. Ex cognitione rerum omnium quæ in Deo
lucubunt;
5. Ex donis corporum gloriosorum, & elementis
renovatione.
6. Pulchritudo mundi visibilis: imago qualem
est futura gloria:
7. Quidquid enim in hoc mundo delectat, longè
feliciori modo erit in celo.
8. Istum ergò mundum contemnamus, ad futu-
ram vitam anhelamus.

O Cælestis Ierusalem! ò patria
dulcis & amabilis! patria
claritatis immensæ, quam ipse
Deus lux vera, lux increata illu-
minat, in qua etiam tot sunt quasi
soles,